

[Arne Bjerregaard.]

igen skal få et økonomisk opsving i den vestlige verden.

Waldorff (VS):

I VS er vi godt tilfredse med, at SF genfremsetter deres forslag om at ændre afskrivningsloven på en sådan måde, at der ikke bliver givet støtte til skibe, som bliver produceret på udenlandske værfter.

Ved første behandling, sidste gang det var fremme, var der en ret grundig diskussion om de forskellige konsekvenser af forskellige former for støtte til værftsindustrien. Jeg skal kort trække nogle af de ting frem, som var vigtige i hele denne diskussion.

For det første, at det blev klart – for dem, der ikke vidste det i forvejen – hvilke bindinger, der er lagt for en dansk politik omkring værfterne, nemlig medlemskabet af EF og deltagelsen i forskellige aftaler af den ene og den anden slags omkring OECD. Vi synes selvfølgelig altid, det er interessant, når man kan få borgerlige politikere og socialdemokratiske politikere til at belære os andre om, at en del ting er urealistiske på grund af de bindinger, som de selv samme politikere har lagt for den økonomiske politik herhjemme.

Vi lægger faktisk en vis vægt på, at der fremsættes sådanne afslørende forslag som det, SF har fremsat her. Vi er godt klar over, at det ikke først og fremmest er ment som et afsløringsforslag med hensyn til de bindinger, der ligger for den danske politik, men den virkning har det også, og det synes vi er godt.

Det er også klart – og det blev også klart under den sidste debat – at der ikke er tale om udvidede subsidier til værftsindustrien. Derfor kan man godt finde det temmelig utroligt, at skatteministeren her taler om, at der introduceres nye støtteordninger. Så bliver man nødt til at gentage det én gang til: der er ikke tale om at introducere nye støtteordninger, der er faktisk tale om at beskære eksisterende støtteordninger.

Så var det også fremme, at hvis forslaget faktisk har den tilsigtede virkning, nemlig at danske skibe bliver bygget på danske værfter, så foreligger der ikke nogen beskæring af subsidierne. Nej, det gør der ganske vist ikke, men så har man da opnået det, som faktisk er formålet med forslaget.

Så vil jeg også lige fremhæve, at det blev

klart, at den måde, hvorpå man subsidierer skibe, som bygges i udlandet, betyder, at danske arbejdere, herunder også arbejdsløse skibsværftsarbejdere, er med til at støtte de udenlandske værfter, som har haft held i deres forsøg på at trykke lønningerne. Sådan virker afskrivningsloven, som den er i øjeblikket.

Så blev der fra mange forskellige sider, bl. a. hr. Ellemann-Jensens, talt om ubillig konkurrence. Dette forslag skulle altså lægge op til en ubillig konkurrence som den, andre lande fører i strid med ånden i de internationale aftaler.

Af hr. Bolvig fra de radikale blev der talt om, at det ødelægger vores bestræbelser på at fjerne de samme internationale aftaler. Vi har nu i 2–3 år hørt, at Danmark stod sig bedst i forhold til arbejdet på at fjerne subsidierne i andre lande, hvis vi selv lod være med at foretage de samme ting. Jeg tør godt sige det mere direkte, end hr. Bolvig gjorde, da han sagde, han var bange for, at vi ikke har haft succes. Jeg tør godt sige, at det har ikke givet noget som helst resultat, og der er ingen, der overhovedet hører efter, hvad Danmark siger i denne sammenhæng. De pågældende lande, som er tilstrækkelig stærke til at føre den økonomiske politik, de har lyst til, gør det slet og ret, uanset hvilken politik Danmark har for beskæftigelsen på værfterne.

Jeg mener naturligvis ikke, at man overhovedet skal bekymre sig om den slags argumenter, men derimod tage det her forslag op og forsøge at få det gennemført, så vi får ændret de afskrivningsfordele, der ligger på skibe, der bliver bygget i andre lande.

En anden ting, som også har været fremme, især sidste gang forslaget blev behandlet, nemlig fra hr. Svend Jakobsens side, er, at vores krise på skibsværfterne herhjemme skal løses gennem samarbejde mellem værfterne og deres ansatte med henblik på at gøre dansk skibsbygning konkurrencedygtig. Det er en opfordring til den såkaldte Nakskovløsning, som går ud på, at de danske værftsarbejdere skal betale for, at værfterne kan konkurrere med udenlandske værfter.

Ud over at det selvfølgelig er helt forkert, at man prøver at sats på sådanne indkomstpolitiske løsninger her også, er det også uden ud-sigt til nogen som helst resultater. Allerede nu er der bekymring for beskæftigelsen på Nakskov skibsværft igen; på trods af at arbejderne